

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

Titulus XII. S. Matthæus Evang.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

TITULUS XII. S. MATTHÆUS. EVANGELISTA.

Liber generationis. Matth. 1. 1. Sicut Moy-
ses Prophetis, & omnibus, qui aliquid
scripserunt, in Veteri testamento, non ab-
surdè præponitur: ita Matthæus jure omnes
præcellit, qui scripsisse reperiuntur in novo, ut
enim ille Mundi nascentis textit originem; sic
ille, tanquam Spiritualis alicujus Mundi, de-
scribit Ecclesiæ novitatem. B. Petrus Dam, f. de
S. Matthæo.

Cum transiret inde JESUS &c. Matth. 9. 9.
Cum transiret JESUS, non dixit, cum staret ibi:
transivit, & pertransivit inde JESUS, nè
Matthæus remaneret ibi. Transivit inde JE-
sus, nè Matthæus ibi taliter permaneret. S.
Chrysost. 28.

Ait illi sequere me. Ib. respexit JESUS Matthæum
oculo corporali; sed multo profundius oculo pie-
tatis in ternò, seu compassionis affectu; sicut
respexit Petrum post trinam negationem. Si-
militer vocat Matthæum verbò vocali ad extra
corporales aures pulsando; sed multo virtuo-
sius vocavit eum verbò inspirationis occultæ,
& exhortationis intimæ; de quo ait Pf. 84. 9.
audiam, quid loquatur in me Dominus.
Forro Christi verba penetrativa erant cordis &
operativa. Dionysius Carth. hic.

Discumbente eo &c. Ib. v. 10. Per corpo-
rale convivium, quod Christo Matthæus ex-
hibuit, mysticè intelligitur spirituale convi-
vium, quod ei in anima sua paravit, præben-
do delicias cordis: per hoc, quod eum in anima
totò recepit affectu, aperiens ei ostium men-
tis. De quo convivio ait Salvator. Prov. 8.
21. *delicia mea esse cum filiis hominum.* Et

Apoc. 3. 20. *Ecce ego ad ostium.* Sed & dum
exemplò Matthæi graves transgressores con-
vertuntur, & corriguntur, facit Matthæus
Christo solenne convivium. Id. ib.

Vidit sedentem in telonio. Ib. sedebat uti-
que, qui stare non poterat pondere cupidita-
tis oppressus, & ipsa totus conscientia fraudis
incurvus. Aurum, naturâ grave, gravius fit
avaritiâ nimis-vehementius aggravat corda,
quàm corpora. Nascitur in terra profunda, se-
detur ipsa montium fundamenta: & dum suam
semper reptat ad naturam, cœlestes animos ad in-
ferna deponit; obsecrat sensus semper, alta men-
tium semper in terrena demergit. S. Chrysost.
29. Cur vocatio Matthæi recensetur post se-
datam tempestatem, daemones pulsos, para-
lyticum sanatum? Respondet Glossa: Matthæus
vocationem suam refert inter miracula. Syl-
veira hic.

*Et factum est, ut accumberet in domo
illius; multi publicani, & peccatores simul
discumbebant cum JESU.* Marci. 2. 15. mag-
nò mox convivio in domo sua instructò, cum
Christum ipsum, tum ceteros omnes familia-
ritate conjunctos, benignè ad illud invitat: nè
ipse solus beneficium accipiat; sed reliqui om-
nes, qui vocati ad epulum venerant, Victor,
Antioch. hic de S. Matthæo.

*Fecit ei convivium magnum Levi in do-
mo sua.* Luc. 5. 29. Fecit illi convivium, ut
diem natalis sui gaudiò concelebraret. Theo-
phylactus. Illa dies Matthæo verè natalis fuit,
quâ Christo natus. Alvarez. in Gen. 40. 20.
Illustr. 123.

TITULUS XIII. MEMORIA DEI.

Motiva.

§. I.

Est frænum peccati.

Corrupta autem est terra coram Deo.
Gen. 6. 11. Oleaster hic: peccare, seu
corrumpti in oculis Dei, nihil aliud esse pu-
to, quàm memorem Dei, ipsum offendere: om-
nia enim vident oculi ejus; sed nos peccantes
non semper ipsius memores sumus. Sperat au-
tem ipsa, quod nemo ejus memor possit pec-
care: cum enim meminerit Plasmatoris bene-
fici, & Redemptoris munifici; quomodo non
retinebitur, nè eum offendant? Ramirez ep. 3.
Ubi est Dei memoria, ibi est peccatorum
oblivio. S. Chrysost. in Pf. 140.

Memoria Dei excludit omnia peccata. S.
Hieronymus in c. 22. Ezech.

§. II.

Deus nostri memor.

Colligat unusquisque ex eo &c. Ex. 16. 16.
Dignum inquisitione est: cur Domine non
dedisti eis panem ad mensam? aut quem ad heb-
domadam saltè servare possent; sed ad sin-
gulos dies? vult Dominus nos semper ab ejus
providentia pendere: quoniam novit, non adi-
turos nos eum, nisi indigeremus. Qua in re
melior est pauperum, quàm divitum, conditio:
sunt enim singulis diebus pauperum oculi
ad Dominum; ut eorum misereatur, & ne-
cessaria saltè ad illum tribuat diem: ut etiam
nullus transeat dies, quò Dei circa se non sen-
tiant beneficia. Oleaster hic.

*Pones super mensam panes propositionis in
conspèctu meo semper.* Ex. 25. 30. Voluit
semper